

Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

NR 209 (581) ROK III

WARSZAWA — WTOREK, 1 SIERPNIA 1950 R.

WYDANIE B C

CENA 5 ŻŁ.

Ludzie radzieccy niezłomnie wierzą w zwycięstwo narodu koreańskiego W ZSRR nadal rozwija się kampania protestacyjna przeciw amerykańskiej agresji na Korei

MOSKWA (PAP). — W Związku Radzieckim nadal odbywa się kampania protestacyjna przeciwko agresji amerykańskiej na Korei. Na wiecu załogi zakładów przemysłu drzewnego im. Lenina w Archangielsku robotnik Anisimow, który był świadkiem desantu marynarzy angielskich i amerykańskich w Archangielsku w 1918 r. oświadczył: „To o co zabory amerykańscy kuszą się obecnie na 39 równoleżniku, usiłovali oni wydrzeć nam przed 30 laty na 64 równoleżniku. Nic wówczas nie wskórałi i nic nie wskórają obecnie. Mimo, że interwencji amerykań-

scy mieli w sierpniu 1918 r. 20 tysięcy żołnierzy, a Armia Czerwona na północy, odcięta przez kontrrewolucję od zaplecza, miała do dyspozycji zaledwie 4 tysiące, imperialiści przez krótki okres pobytu na ziemi radzieckiej żyli w ciągłym strachu. Począwszy od pierwszych dni interwencji cały naród powstał przeciwko zabiorcom. My, ludzie radzieccy — zakończył wśród oklasków Anisimow — jesteśmy pełni niezachwianej wiary, iż również na Półwyspie Koreańskim oczekują zabórców amerykańskich całokształt klasa Bohaterski naród koreański zerwie ich do morza”.

II Warszawska Konferencja PZPR obraduje

W niedzielę 30 lipca rozpoczęły się w sali Rady Państwa obrady II Warszawskiej Konferencji PZPR. Na Konferencję przybyło 317 delegatów z partyjnych dzielnic Warszawy oraz 180 zaproszonych gości — aktywistów warszawskiej organizacji partyjnej. Wśród gorącej owacji powitano prezydium honorowe w składzie: Generalissimo Józef Stalin i przewodniczący naszej partii Bolesław Bierut. Na Konferencji są obecni członkowie Biura Politycznego KC PZPR to: Hilary Minc i Adam Rapacki oraz członkowie KC to: Julian Tokarowski i Kazimierz Ptasiński. W prezydium Konferencji są

licznie reprezentowani przewodnicy pracy i racjonalizatorzy. W pierwszym dniu Konferencji został wygłoszony przez I Sekretarza WK PZPR to: Władysława Wicha referat sprawozdawczy oraz przez II Sekretarza WK PZPR to: Mieczysława Hofmana referat na temat Zadania warszawskiej organizacji partyjnej na wyższych szczeblach. Po referatach rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której do głoszeń brało udział 15 towarzyszy. Zebrani uchwaliли wysłanie listu do przewodniczącego Koreańskiej Partii Pracy — woźca narodu koreańskiego — Kim Ir-sena.

Armia Ludowa wypiera agresorów Amerykańskich z Korei Zdobycie Huangim, Anyi i Koczan

PEKIN (PAP). Z Phenjanu donoszą, że ogłoszony tam komunikat dowodzi naczelnego Koreańskiej Armii Ludowej twierdzą, iż na wszystkich odłankach frontu oddziały ludowe prowadzą w dalszym ciągu zwycięskie walki z wojskami amerykańskimi. Oddziały armii ludowej, nacierające w prowincji południowo-kyongsang, złamały opór wojsk amerykańskich i wyzwoliły miasto Anyi, biorąc wielu jeńców i zdobywając wiele sprzętu wojennego. Przeciwnik poniósł duże straty.

Po przełamaniu silnego oporu przeciwnika, oddziały armii ludowej wyzwoliły miasto Koczan. 29 lipca 7 bombowców amerykańskich usiłowało dokonać nalotu na Phenjan. Dzięki skutecznej akcji lotnictwa armii ludowej, bombowce amerykańskie zostały rozproszone, nie docierając do celu. W rejonie Suncheon wojska ludowe kontynuują natarcie i po przełamaniu oporu nieprzyjaciela wyzwoliły miasto Huangim.

Nowy Jork. (PAP). Korespondent agencji „Associated Press” donosi że do Korei przybyły z wyspy Okinawa nowe siłki wojsk amerykańskich.

W walkach o Hadon wojska ludowe zadały nieprzyjacielowi dotkliwe straty. Wzięto znaczną zdobycz. W dniach 27 i 28 lipca samoloty amerykańskie dokonały nalotu na Phenjan i w barbarzyński sposób zbombardowały miasto. Wiele domów mieszkalnych zostało zburzonych. Wśród ludności cywilnej są straty.

Zycie w wyzwolonych okręgach

MOSKWA (PAP). Jak podaje radio Phenjan, we wszystkich wioskach wyzwolonych prowincji Ken i w południowej części prowincji Kanwon i Hwanhe czyni się przygotowania do przeprowadzenia reformy rolnej. Rozdzielanie ziemi rozpoczęło się w sierpniu. Po wslach odbywają się masowe zebrania, na których chłopcy wyrażają wolę okazania wszelkiej pomocy komitetom ludowym w przeprowadzeniu reformy. W wyzwolonych powiatach prowincji Kenoi, rozpoczęły się wybory do większych komitetów ludowych. (f)

II Warszawska Konferencja PZPR

W dniu 30 lipca br. rozpoczęła swe obrady II Warszawska Konferencja PZPR. Na zdjęciu prezydium konferencji — przemawia I sekretarz WK, tow. Wł. Wicha. Foto AR

Przyznanie Państwowych Nagród Artystycznych Uchwała Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1950 r.

W uznaniu wybitnych osiągnięć i zasług w tworzeniu kultury i sztuki Polski Ludowej — Prezydium Rządu, na wniosek Komitetu Państwowych Nagród Artystycznych, uchwaliło przyznać Państwowe Nagrody Artystyczne na rok 1950 następującym osobom:

I. W dziale literatury

1. trzy nagrody I stopnia: Władysławowi Broniewskiemu — za całokształt twórczości; Mieczysławowi Jastrunowi — za powieść biograficzną pt. „Adam Mickiewicz”; Leonowi Kruczkowskiemu — za utwór dramatyczny pt. „Niemyca”.

II. W dziale plastyki

1. dwie nagrody I stopnia: Władysławowi Daszewskiemu — za całokształt twórczości, a w szczególności za plastyczne opracowanie sztuki: „Jęgor Budyłow” Górczaka oraz „Kraakowicy i Górale” Bogustawskiego; Zespołowi Jerzego Jarnuszkiewicza i Stanisława Lisowskiego — za pomnik Bohaterów Armii Radzieckiej.

III. W dziale muzyki

1. jedna nagroda I stopnia: Zespołowi profesorskiemu, który przygotował kandydatów do IV Międzynarodowego Konkursu im. Chopina, a w szczególności: Zbigniewowi Drzewieckiemu, Janowi Eklowskiemu, Janowi Hoffmannowi, Stanisławowi Szpilajskiemu, Henrykowi Szymonowi, Margiercie Trombini-Kazurowej, Bolesławowi Woytowiczowi, Jerzemu Żurawlewowi.

IV. W dziale teatru

1. dwie nagrody I stopnia: Ludwikowi Solskiemu — za całokształt działalności artystycznej; Aleksandrowi Zelwerowiczowi — za twórczą pracę artystyczną i działalność pedagogiczną.

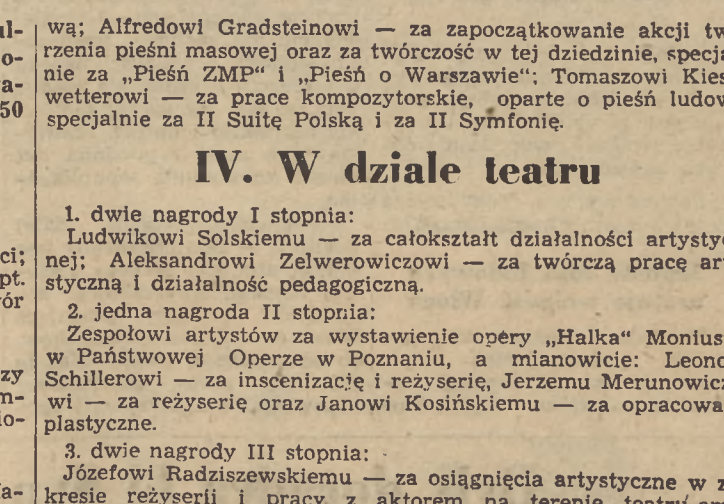
V. W dziale kinematografii

1. dwie nagrody II stopnia: Zespołowi twórczemu filmu „Czarny Złot”, a w szczególności: Tadeuszowi Kańskiemu — za realizację, Albertowi Forbertowi — za zdjęcia, Jerzemu Kawalerowiczowi — jako asystentowi reżysera, Kazimierzowi Sumerskiemu — jako asystentowi reżysera. Zespołowi twórczemu filmu dokumentalnego „Szeroka droga”, a w szczególności: Jerzemu Bossakowi, Konstantemu Gordonowi, Karolowi Małcużyńskiemu, Bronisławowi Wiernikowi, Grażynie Wysznińskiej, Olgierdowi Samucewiczowi.

VI. W dziale architektury

1. trzy nagrody I stopnia: Zespołowi „Pracowni W — Z” — za prace nad Trasą W—Z i Mariensztatem; inż. arch. Józefowi Sigalowi, inż. arch. Zygmuntovi Stepnińskiemu, inż. arch. Janowi Knothe, inż. arch. Stanisławowi Jankowskiemu, inż. arch. Zbigniewowi Skibniewskiemu.

Zniwa dobiegają końca

W całym kraju zakończono już sprzątnię żniwa. Obecnie PGR-y, spółdzielnie produkcyjne i gospodarstwa indywidualne kończą sprzątnię pszenicy i jęczmienia. W wielu województwach przystąpiono już do siewu poplonów oraz do omłotów. Na zdjęciu sprzątnię zboża w Młodzieżowym Zespole Rolnym w Pamiętówce pow. Szamotuły woj. poznańskie. Foto „Film Polski”

Nowymi sukcesami w pracy powitali kolejarze radzieccy swoje święto

LIŚCIE DO TOWARZYSZA STALINA
MOSKWA (PAP). — 30 lipca cały naród radziecki uroczystie obchodził Dzień Kolejarza. Wszystkie dworce i parowozownie oraz przedsiębiorstwa kolejowe w ZSRR przybrały odświętny wygląd. Na murach domów widniały barwne plakaty i transparenty. 200 tysięcy prelegentów wygłosiło pogadanki o rozwoju kolejnictwa radzieckiego. Maszyniści parowozowni „Oroszka” kolei pld. wschodniej donieśli, że większość z nich robi od 5 do 10 kursów pociągów miesięcznie na zaoszczędzonym paliwie. Z rejonów zbożowych donoszą o wielkich sukcesach kolejarzy w walce o przyspieszenie przewozu nowych zbiorów.

Ruch strajkowy przeciw królom i zdrajcy przybiera w Belgii coraz większe rozmiary Zandarmeria atakuje manifestantów — są zabici i ranni

BRUKSELA (PAP). — Trzeci dzień strajku generalnego belgijskiej klasy robotniczej minął pod znakiem brutalnych ataków uzbrojonych oddziałów zandarmerii na strajkujących. Życie w Brukseli, Liege i Gandawie zamiarło. Port w Antwerpii jest niemal całkowicie unieruchomiony. Sekretarz związku zawodowego metalowców, Robert Lambien oświadczył, że ruch strajkowy robotników belgijskich nigdy jeszcze nie miał tak szerokiego zasięgu.

W Brukseli odbyła się manifestacja antykrólewską, w której uczestniczyli niezliczone rzesze mieszkańców miasta. Manifestanci zostali bestialsko zaatakowani przez konną zandarmerię. Kilka dziesiąt osób odniosło poważne obrażenia, w tej liczbie sekretarz generalny belgijskiej Partii Komunistycznej, Lallemand.

W Liege wzniesione oddziały zandarmerii przez trzy godziny atakowały strajkujących robotników. Robotnicy stawiali opór i zmusili zandarmerię do wycofania się ze śródmieścia. W miejscowości Grace Berleur w pobliżu Liege, zandarmeria strzelała do robotników, którzy manifestowali na znak protestu przeciwko powrotovi Leopolda na tron. Dwóch robotników zostało zabitych a jeden jest ciężko ranny.

Rząd ogłosił częściową mobilizację

W Zagłębiu Borinage komitet strajkowy zorganizował pikietę, które ustawione zostały przy fabrykach oraz na szosach i ulicach miast. Ruch samochodowy jest ściśle kontrolowany przez przedstawicieli komitetu strajkowego. Komunikacja kolejowa została przerwana. Również urzędnicy pocztowi przyłączyli się do strajku. Wszystkie większe obiekty Walonii są okupowane przez zandarmerię i wojsko. Żołnierze w pełni gotowości bojowej bro-

Strajkujący uruchomili własną stację nadawczą

Wczoraj przyłączyli się do strajku pracownicy towarzystwa lotniczego „Sabena”. Rząd ogłosił częściową mobilizację wojskową. Wszystkie urzędy w armii zostały cofnięte.

„Bardzo niebezpieczne” pożnienie

GENEWA (PAP). 1-ka donosi z Parwya. „Le Monde” podaje, iż przedstawiciele rządu belgijskiego w prywatnych rozmowach oceniają położenie kraju jako „bardzo niebezpieczne”.

Rośnie fundusz pomocy ofiarom wojny napastniczej w Korei

Z każdym dniem rosną sumy składane przez polski świat pracy na fundusz pomocy ofiarom agresji amerykańskiej na Korei. Poważne kwoty na ten cel przeznaczają robotnicy, chłopcy, pracownicy urzędów i instytucji oraz młodzież.

W woj. śląskim do 30 bm. zebrano na fundusz pomocy dla ofiar wojny napastniczej na Korei ponad 30 milionów żł. Załoga Rybnickiej Fabryki Maszyn złożyła na ten cel ponad 467 tys. zł. górniczy kopalni „Jankowice” zebrali ponad 187 tysięcy zł., załoga 176 ty- sięcy zł., kopalni „Anna” — 81 tys. zł., kopalni „Orzeł Bia- ły” — 65 tys. zł.

W powiecie bedzińskim pracownicy przemysłu chemicznego wpłacili na fundusz pomocy dla ofiar wojny na Korei ponad 175 tys. zł.

W woj. poznańskim do chwili obecnej zebrano już ponad 15 milionów zł. M. in. pracow- nicy 76 zakładów pracy powia- tu gnieźnieńskiego wpłacili na ten cel ponad pół miliona zł. Pracownicy szpitala w Dziekan- owie zebrali 88 tys. zł.

Na terenie województwa bydgoskiego zebrano już 3.651 tys. zł. Na wyróżnienie zasługują metalowcy bydgoscy, którzy wpłacili na ten cel 125 tys. zł. oraz mieszkańcy Włocławka, gdzie zebrano ok. pół miliona zł.

Dalsze nagrody otrzymali: radziecki reżyser Pudowkin za film „Zukowski”, autorzy scenar- jusza węgierskiego filmu „Anna Szabo”, meksykański operator Figuroa za najlepszą fotografię w filmie „Wiesznica”, ra-

dziecki kompozytor Dunajewski za muzykę do filmu „Kubański Kozacy”, artystka chińska Szil-Lien-Czing za najlepszą kreację aktorską w filmie „Czao”.

Jako „najlepszy film kolorowy otrzymał nagrodę radziecki film fabularny „Smiali ludzie”. Dalsze nagrody otrzymała za film naukowy Niemiecka Republika Demokratyczna („Konie”), za film oświatowy Związek Radziecki („Opowieść o lesie”), za filmowy reportaż kolorowy radziecko — węgierski film o Kongresie Młodzieżowym w Budapeszcie, za filmowy reportaż czarno-biały Koreańska Republika Ludowo Demokratyczna za film „Dzieci przyjaźni”, za filmy krótkometrażowe — Francja za film poświęcony Stalinowi pod tytułem „Człowiek, którego kocham najwięcej” i Włochy za postępowy film pod tytułem „Co się zmieniło na południu”.

Nagrody za najlepsze filmy kukielkowe otrzymała Czechosłowacja za filmy „Bajaja” i „Król Lawra”. Poza tym wyróżnione zostały m. in. film antyfaszystowski postępowego reżysera amerykańskiego Leo Hurwita „Dziwne zwycięstwo”, dokumentalny film procesu zasądzonych postępowych filmowców amerykańskich pod tytułem „Dziś i jutro z Hollywoodu”, rumuński film fabularny „Grzmiejąca dolina”, bułgarskie filmy — fabularny Kalin Orli i krótkometrażowy film poświęcony J. Dymitrowowi pod tytułem „On jest nieśmiertelny”. Na zakończenie Festiwalu postępowi filmowcy zgromadzeni w Karlowych Warach podpisali apel wzywający wszystkich filmowców i dziennikarzy na całym świecie, aby stanęli w szeregach walczących o pokój, o nowego człowieka, o doskonałą ludzkość. I.M.

Górnicy i metalowcy Francji przeciw planowi Schumana

GENEWA (PAP). W St. Etienne, Conflans - Jarny, Ales, Tuluzie i Hagondauges odbyło się w sobotę i w niedzielę 5 regionalnych konferencji górników i metalowców, zorganizowanych przez CGT z udziałem delegatów drobnego i średniego przemysłu, drobnych kupców, rzemieślników itd.

Konferencje te mają na celu rozpatrzenie akcji przeciw tzw. planowi Schumana.

Represje wobec członków KP Japonii

SHANGHAI (PAP). Według doniesień z Tokio, szereg dzienników i radio japońskie z polecenia władz postanowiły zwołać z komisjonistów, uważane za komunistów albo za sympatyzujących z komunistami.

Strajk okupacyjny górników z Aichel protestem przeciw zamknięciu kopalni

GENEWA (PAP). Jak donoszą z Paryża, 300 górników szwajcarskiej kopalni w Aichel (departament Pas de Calais) odmówiło w piątek wieczorem po skończeniu pracy powrotu na powierzchnię; pozostając w kopalni na znak protestu przeciw zarządzeniu o zamknięciu szwajcarskiej kopalni zabrała Dyrekcja kopalni zabroniła puszczania w ruch dźwigu, który miał manifestującym górnikom zawieźć żywność. Mimo to robotnicy puścili w ruch dźwig i zaopatrzyli się w pożywienie.

Studenci PZPR-owcy pomogą przy budowie domów akademickich w stolicy

Władze państwowe przeznaczyły 4, będące obecnie w stadium budowy, obiekty mieszkalne w Warszawie, na domy akademickie. Mają one być gotowe na rozpoczęcie nowego roku akademickiego.

Złoty Krzyż Zasługi za długoletnie pożyte małżeńskie

W dniu Święta Odrodzenia odznaczono Złotym Krzyżem Zasługi robotników Katarzynę i Jana Dąbrowskich za długoletnie pożyte małżeńskie. Dąbrowscy przeżyli ze sobą zgodnie 58 lat, mając 18-oro dzieci, doczekali się 23 wnuków i 13 prawnuków. Ob. Katarzyna Dąbrowska liczy 78 lat, a ob. Jan Dąbrowski — 80 lat.

Kara więzienia za rozpowszechnianie „listów bożych“

Sąd Apelacyjny w Bydgoszczy na sesji wyjazdowej w Grudziądzu rozpatrywał sprawę 20-letniego Agatona Kleszczyńskiego, syna bogatego rolnika z Nowego Dworu, pow. Nowe Miasto, oskarżonego o rozpowszechnianie tzw. listów bożych sekty „świadców Jehowy“.

Wypędzić obcych najeźdźców z Włoch

Niejednokrotnie zadawaliśmy naszym rządowi pytanie: podajcie chociażby jeden fakt wrogoci lub zagrożenia ze strony Związku Radzieckiego, który by zmuszał Włochy do obrony lub szukania miejsca w szeregach frontu antyradzieckiego?

Mechanizacja robót przyspiesza wykonanie planów produkcyjnych w przemyśle drzewnym

Dzięki zastępowaniu przestarzałych procesów technologicznych nowymi metodami produkcji oraz dzięki współzawodnictwu i nowoczesnej organizacji pracy, Warszawa - Łódzkie Zakłady Przemysłu Drzewnego osiągnęły w tym roku duże sukcesy w realizacji planów produkcyjnych.

Włochy nie będą bazą agresorów amerykańskich

Powinniśmy być gotowi do wypędzenia obcych najeźdźców - oświadczył Palmiro Togliatti na konferencji rzymskiego aktywu partii komunistycznej

RZYM (PAP). — 30 lipca odbyła się konferencja rzymskiego aktywu Partii Komunistycznej, na której sekretarz generalny partii — Palmiro Togliatti wygłosił referat, poświęcony sytuacji wewnętrznej i międzynarodowej. Konferencja zwołana została w związku z zakończeniem kampanii, mającej na celu doprowadzenie stanu liczebnego komunistycznej federacji Rzymu i prowincji rzymskiej do 100 tysięcy członków.

W przedmówieniu konferencji zasiedli: Togliatti, Soocimarre, Grieco i inni członkowie kierownictwa i KC Partii oraz sekretarz generalny włoskiej partii socjalistycznej — Pietro Nenni.

Sekretarz rzymskiej federacji partii komunistycznej — Natoli zakomunikował, że w ciągu 7 miesięcy roku bieżącego liczba komunistów w Rzymie i prowincji rzymskiej wzrosła o 11.535 osób.

Następnie, witany burzliwymi oklaskami, zabrał głos Palmiro Togliatti.

Togliatti podkreślił, że Komunistyczna Partia Włoch dowiodła w walce, do której prowadzenia została zmuszona, siły, żwawości i szlachetności swej linii politycznej.

Stwierdzając, że obecna sytuacja Włoch znamionuje dojrzewanie elementów głębokiego kryzysu politycznego, Togliatti oświadczył, iż rząd włoski wykazał słabość i całkowitą niezdolność utrzymania pokoju i jedności narodu. Rząd ten potrafił jedynie prowadzić Włochy drogą awantur imperialistycznych, które zakończyły się już raz dla Włoch straszną katastrofą.

Zbrodnicze postępowanie rządu de Gasperi

Togliatti podkreślił, że agresja Stanów Zjednoczonych przeciwko narodowi koreańskiemu i chińskiemu oznacza próbę imperializmu amerykańskiego odzyskania utraconej hegemonii kolonialnej w Azji, próbę rozpetania konfliktów wojennych w pobliżu granic świata socjalistycznego.

We Włoszech, z wyjątkiem chyba prowodyrów kościoła katolickiego i Akcji Katolickiej, nikt nie może być zainteresowany ani w kolonialnym panowaniu imperializmu anglo-amerykańskiego nad narodami Azji lub Afryki, ani też w nowej wojnie.

Wrecz przeciwnie, interesy narodowe Włoch mogą pokrywać się jedynie z całkowitym wyzwoleniem tych narodów i utrzymaniem pokoju na całym świecie. Dlatego też podwójna zbrodnia jest postępowaniem rządu włoskiego, który pragnie w tak poważnej chwili wywołać rozłam w narodzie, spowodować niesnaski między obywatelami.

Rząd — ciągnął dalej Togliatti — zabrania zbierania podpisów pod apelem sztokholmskim, jak gdyby zarządzenia polityczne mogły przeszkodzić temu ważnemu krokowi naprzód w dziele uwolnienia sobie zadań walki o pokój, krokowi, którego naród włoski wraz ze wszystkimi innymi narodami ostatnio dokonał, biorąc udział w światowej kampanii na rzecz poparcia apelu sztokholmskiego.

Rząd zabrania mówić na wiecach publicznych o wydarzeniach w Korei, przyznając tym samym, że jego kłamliwa propaganda nie może się ostać w obliczu naszych argumentów. Rząd nazywa komunistów, socjalistów i tych wszystkich, którzy idą za nimi — „piątą kolumną“ i grozi wydaniem nadzwyczajnych zarządzeń. Rząd oskarża nas o to, że nie chcemy aby Włochy znajdowały się w szeregach agresywnego frontu antyradzieckiego.

To prawda, że nie chcemy tego i będziemy przeciwstawiać się temu wszystkim siłami — oświadczył Togliatti wśród burzy oklasków. Ale my postępujemy i będziemy nadal tak postępować przede wszystkim dlatego, że nie chcemy klęski Włoch. Wiemy i ostrzegamy, że każdy, kto podniesie rękę na socjalistyczną część świata, poparzy się! (oklaski).

Następnie wygłosił przemówienie: członkini Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróbców Pokoju Kosmodemianskaja, wiceminister oświaty Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Radzieckiej Dubrowina i przewodnicząca ba więcej w Moskwie delegacji Związku Kobiet Czechosłowackich Bożena Holeczkova. (a)

„Pokoju zwycięży — oświadcza w zakończeniu Perfenowa — ponieważ po raz pierwszy w historii ludzkości powstał tak potężny ruch obrońców pokoju, ruch dostatecznie silny, by okiełznać podległość wojennych. Pokój zwycięży wojnę ponieważ na cele ruchu obrońców pokoju kroczy nasza potężna ojczyzna socjalistyczna.“

Następnie wygłosił przemówienie: członkini Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróbców Pokoju Kosmodemianskaja, wiceminister oświaty Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Radzieckiej Dubrowina i przewodnicząca ba więcej w Moskwie delegacji Związku Kobiet Czechosłowackich Bożena Holeczkova. (a)

„W porównaniu z pierwszym półroczem r. 1949 Warszawa - Łódzkie Zakłady Przemysłu Drzewnego zrealizowały plan produkcyjny w pierwszym półroczu br. w 146 proc. Z nadwyżką wykonano także plan produkcji w asortymentach.

Jedność mas ludowych uratuje wolność Włoch

Piętnując niedorzeczne poglądy przedstawicieli rządu na temat karnych represji wobec komunistów, Togliatti oświadczył, że Partia Komunistyczna zwraca się z apelem o pokój i jedność nie tylko do najszerszych mas ludowych, lecz również do warstw średnich i posiadających. Naszym celem — powiedział Togliatti — jest uratowanie pokoju Włoch przed historią, szaleństwem i zaślepieniem ich władców, uratowanie jedności i wolności narodu włoskiego.

Przeciwnik — ciągnął dalej Togliatti — zainteresowany jest w tym, aby przy pomocy wściekłej nagonki sprowokować komunistów i masy pracujące Włoch do ryzykownych kroków, do osobobójnej walki. Na te zbrodnicze próby powinniśmy odpowiedzieć uporczywą i spokojną pracą, mającą na celu zacieśnienie naszych więzów ze wszystkimi warstwami ludności, zwiększenie naszych wpływów na wszystkie grupy społeczne, aby rozumiwały one, że pragnie-my uratować pokój narodu i tym samym również ich własny pokój.

Byli doradca Li Syn-mana o przygotowaniu USA do agresji w Korei i na Formozie

PEKIN (PAP) — Wychodzący w Pheňjan dziennik „Min-dzi Czoson“ zamieścił artykuł b. doradcy politycznego Li Syn-mana — Mun Hak-wona, który ujawnia kulisy amerykańskich przygotowań do agresji na Korei.

Mun Hak-won stwierdza, że Dulles przybył w czerwcu do Korei Południowej specjalnie w tym celu, aby zorientować się w sytuacji i wydać Li Syn-manu rozkaz rozpoczęcia bratobójczej wojny.

Według planu Mac Arthura wojska amerykańskie miały do końca lipca zająć Formozę. W tym celu konieczne było rozpoczęcie wojny bratobójczej w Korei, która mogłaby się stać pretekstem do okupowania Formozy. Dlatego też wojna w Korei powinna być rozpoczęta się w lipcu. Na naradzie w Tokio

agresywny plan Mac Arthura został zatwierdzony.

„W połowie czerwca — pisze dalej Mun Hak-won — sytuacja na Korei Południowej, była niezwykle ciężka, dlatego też Li Syn-man postanowił oświadczyć Stanom Zjednoczonym, że rozpoczęcie wojny bratobójczej.

Mac Arthur, podobnie jak i Truman, główną uwagę skoncentrował na 38 równoleżnikach. W czerwcu Li Syn-man codziennie wysyłał Mac Arthurowi sprawozdanie o sytuacji na 38 równoleżniku.

„Po przybyciu do Seulu Dulles usiłował przede wszystkim zorientować się w sytuacji aprowizacyjnej Korei Południowej. Sytuacja była fatalna. Ryżu na rynku nie było, ludność w całym kraju krytykowała rząd Li Syn-mana. Dulles doszedł do wniosku, że ryżu w Korei Południowej nie ma, a bez ryżu,

bez żywności nie można prowadzić jakiegokolwiek polityki; i odpowiedziałność za tę ciężką sytuację w wyniku ostatecznym spadnie na Stany Zjednoczone. Dlatego też Dulles zakomunikował Li Syn-manowi, że Stany Zjednoczone zgadzają się na rozpoczęcie wojny bratobójczej.“

Dulles udał się na 38 równoleżnik i telegraficznie zawiadomił Tokio i Waszyngton o swych wrażeniach i wnioskach; Stany Zjednoczone powinny być gotowe do rozpoczęcia agresji.

Nazajutrz do Korei Południowej wyjechała grupa oficerów sztabu Mac Arthura

W zakończeniu Mun Hak-won stwierdza, że w rozpataniu wojny bratobójczej w Korei Dulles odegrał rolę bezpośredniego inspiratora Li Syn-mana. (a)

„Mamy nadzieję, — stwierdza — że w zakończeniu rezolucja, że rząd szwedzki poprze tę inicjatywę w interesie pokoju.“

Rezolucja została przesłana rządowi szwedzkiemu.

„Ręce precz od Korei! SZTOKHOLM (PAP). Zastępca przewodniczącego szwedzkiej partii komunistycznej — Hagberg oskarżył rząd szwedzki iż okazał moralne poparcie agresji amerykańskiej na Koreę oraz poparcie politycznym dążnościom Stanów Zjednoczonych do hegemonii światowej.“

Przodujący robotnicy obejmują kierownicze stanowiska w aparacie gospodarczym

Coraz więcej zdolnych robotników, którzy wyróżnili się ofiarną pracą przy odbudowie naszego życia gospodarczego, obejmują kierownicze stanowiska.

Dyrektorem naczelnym Centralnego Zarządu Przemysłu Bawelnianego mianowany został ostatnio tow. Alojzy Józwiak, b. ślusarz — aktywista KPP, który na różnych odpowiedzialnych stanowiskach powierzan; ch mu po wyzwoleniu wykazał się dużymi zdolnościami organizacyjnymi.

Tow. Alojzy Józwiak Nowomianowany dyrektor naczelny CZPB, dawniej przesłał wany przez władze sanacyjne i hitlerowskiego okupanta za działalność polityczną, natychmiast po wyzwoleniu kraju zorganizował komitet dzielnicowy PPR w Łodzi. W 1945 r. pracował jako sekretarz organizacji partyjnej PPR w zakładach, które obecnie noszą imię Józefa Stalina.

Dzięki dużym zdolnościom organizacyjnym i ofiarniej pracy Józwiak zyskuje sobie stale rosnące zaufanie mas robotniczych i obejmuje kolejno stanowiska kierownika zakładów bawelnianych w Moszczenicy, szefa administracji centrali zakładów bawelnianych w Pabianicach, a następnie dyrektora największych w Polsce zakładów przemysłu bawelnianego — PZPB Nr 1 w Łodzi im. Józefa Stalina.

Pod kierownictwem Józwiaka zakłady te rzuciły hasło przyłączenia obrotu środków obrotowych, które to hasło załoga konsekwentnie wykonuje usprawniając stale swoją pracę.

W uznaniu zasług Alojzy Józwiak mianowany został ostatnio dyr. nac. CZPB.

Tow. Stanisław Pawlak Wśród wysuniętych na kierownicze stanowiska w woj. szczecińskim wyróżnia się wicedyrektor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Szczecinie, Stanisław Pawlak b. robotnik elektromonter.

Już od wczesnej młodości — jako robotnik kolejowy bierze on aktywny udział w pracach związku zawodowego Kolejarzy i KPP, pełniąc funkcję łącznika KC Partii na woj. poznańskie. W okresie okupacji hitlerowskiej pracuje jako robotnik warsztatów kolejowych w Poznaniu i ściągany przez gestapo za działalność patriotyczną zostaje zrąbiony przez hitlerowskich oprawców.

Po wyzwoleniu pracuje początkowo jako elektromonter w poznańskich warsztatach PKP, po czym awansuje na kierownika robót warsztatowych. Na tym stanowisku wykazuje duże zdolności. W r. 1946 skierowany zostaje przez władze kolejowe na

studia, do Technicum w Gliwicach, po ukończeniu których pracuje kolejno na odpowiedzialnych stanowiskach w Inspekcji Komunikacji w Warszawie. Tuż również wykazał się zdolnościami dzięki czemu mianowany został wicedyrektorem DOKP w Szczecinie.

Po objęciu nowego odpowiedzialnego stanowiska tow. Pawlak w ciągu zaledwie 3 miesięcy przeprowadził właściwe rozmieszczenie i zaszerzowanie pracowników dyrekcji, zorganizował szkolenie zawodowe i ideologiczne. W wyniku tych prac poprawiła się wydajność sprawności przewozów i regularność biegu pociągów na Pomorzu Szczecińskim.

Dużo uwagi dyrektor Pawlak, radny Woj. Rady Narodowej, poświęca rozwojowi życia kulturalnego wśród kolejarzy DOKP Szczecina oraz zagadnieniom upowszechniania sportu.

Tow. Stanisław Granat Wiceprezesem jednego z największych zakładów produkcyjnych w Rzeszowie i Kielcach

W sali Państwowego Teatru w Rzeszowie obradowało rozszerzone Plenum KW PZPR nad zagadnieniami, jakie postawiło w Plenum KC PZPR.

Na obrady przybył członek KC Partii tow. Jerzy Sztachelski. W sali teatru zgromadzeni delegaci z terenu województwa, aktywiści partyjni reprezentujący zakłady przemysłowe, PGR-y i gromady wiejskie.

Po zagajeniu obszerny referat na temat Planu 6-letniego i przeniesienia w teren uchwał Plenum wygłosił pierwszy sekretarz KW PZPR tow. Jan Płasiński. Nad wygłoszonym referatem wywiałą się ożywiona dyskusja, w której zabierali głos 22 mówców. Dyskusje omawiali najważniejsze zagadnienia życia gospodarczego i politycznego w woj. rzeszowskim, wskazywali na braki i niedociągłości, utrudniające wykonanie zadań produkcyjnych i podali konkretne wnioski, zmieniające do przedterminowego wykonania zadań Planu 6-letniego.

Dyskusję podsumował członek KC PZPR tow. Jerzy Sztachelski.

W r. 1948 wraca do kraju i pracuje w spółdzielni „im. 22 Lipca“ kolejno jako robotnik, brygadziści, kierownik produkcji, kierownik administracyjno-handlowy, a ostatnio wiceprezesem spółdzielni. Podczas pracy zawodowej ani na chwilę nie przerywa czynnej pracy w szeregach partii.

Na zakończenie zebrania podjęli uchwały, w której wytyczyli konkretne zadania, jakie wykonają za zadań Planu 6-letniego dla poszczególnych organizacji partyjnych woj. rzeszowskiego.

W dniu 30 lipca r. b. w sali teatralnej Domu Młodzieży w Kielcach odbyła się wojewódzka narada aktywu partyjnego, poświęcona omówieniu uchwał Plenum KC PZPR i zadań, stojących przed organizacją partyjną woj. kieleckiego w pracy nad realizacją Planu 6-letniego.

Referat o uchwałach V Plenum KC i zadaniach kieleckiej organizacji partyjnej wygłosił I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. Jan Kowarz.

Nad referatem rozwinęła się bogata i ożywiona dyskusja. Dyskusję podsumował członek KC PZPR i zastępca kierownika Wydziału Organizacyjnego KC tow. Władysław Rezek.

Uczestnicy dyskusji wszechstronnie omówili problematykę Planu 6-letniego i drogi walki o jak najlepszą jego realizację. (a)

Do Centralnej Rady Związków Zawodowych, zarządów głównych związków, Okręgowych Rad Związków Zawodowych nadeszły tysiące kart z braterskimi pozdrowieniami i życzeniami od robotników niemieckich. Okręgowe i powiatowe rady zw. zaw. w imieniu swych członków, załogi fabryk i poszczególni robotnicy życzą masom pracującym Polski dalszych sukcesów w odbudowie kraju i wyrażają wolę prowadzenia wspólnej walki o pokój.

Liczne karty nadesłał m. in. prezydent Ziem Zachodnich, Eleonora Porada, zamieszkała we Frankfurcie nad Menem, pisze:

„Kochani Przyjaciele! Przesyłam Wam najserdeczniejsze życzenia. Zapewniam Was, że będą z całym sil dążyła, aby wszyscy w Niemczech Zachodnich uznali granicę na Odrze i Nysie — granicą pokoju.“

Serdecznie pozdrawiają związkowców polskich młodzi robotnicy niemieccy. W jednym z pism do Centralnej Rady Związków Zawodowych młodzi związkowcy z Kreuzberg wyrażają przekonanie, że niemiecka i polska młodzież w walce przeciw wspólnemu wrogowi przyczyni się do umocnienia pokoju.

„W walce o pokój — stwierdzają aktywiści związkowi z Tiergartenu w angielskim sektorze Berlina — zrobimy w naszej dzielnicy wszystko, aby pogłębić przyjaźń polskich i niemieckich robotników.“

Dzięki współzawodnictwu w doszkalanu kadry podnosi się jakość produkcji przemysłu odzieżowego

Z wielu zakładów przemysłu odzieżowego napływają w dalszym ciągu liczne meldunki o podejmowaniu nowych zobowiązań w dziedzinie doszkalania kadr fachowych. Współzawodnictwo w doszkalanu kadr, zainicjowane przez przewodniczących Brygad, Czubaj i Kamińska objęło w ciągu I i II półmiesiąca ok. 500 robotników odzieżowych.

Celem współzawodnictwa w doszkalanu kadr jest zwiększenie wydajności zespołów produkcyjnych przez stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych robotnic i robotników. Do współzawodnictwa tego przystępują entuzjastycznie człowieki przodownicy i racjonalizatorzy pracy zapoznani z zagadnieniami technicznymi oraz z nowatorami metodami pracy. Opracowują oni specjalne księżeczki, służące do notowania wyników produkcyjnych robotnic doszkalanych. Pozwala to kontrolować podnoszenie się kwalifikacji zawodowych tych robotnic.

Dzięki szkoleniu jakości wyrobów zakładów odzieżowych w Łodzi, Warszawie, Poznaniu, Legnicy i Wrocławiu podniosła się o przeszło 2 proc. Ilość ubrań drugiego gatunku wynosi obecnie zaledwie od 4 — 5 proc. całej produkcji. Braków zaś prawie zupełnie nie ma. Wzrasta również ilość wyprodukowanych towarów, która w poszczególnych zakładach podniosła się od 2 — 5 procent. (f)

Walcą ze stonką ziemniaczaną trwa Mimo sprawnie przeprowadzonych poszukiwań część owadów stonki ziemniaczanej (10 proc. według oszacowań fachowców), nie została wykryta. Owady te zdolają złożyć jajeczka, z których wykluły larwy weszły w ostatnich dniach czerwca do ziemi i po przepoczwarczeniu się ok. 20 lipca zaczęły wychodzić na żer.

Obecnie wchodzi w drugą fazę walki ze stonką, która ma na celu wyniszczenie tegorocznego pokolenia stonki.

Skuteczne wyniszczenie stonki ziemniaczanej, do którego służby ochrony roślin, nie jest jednak możliwe bez szerokiego udziału rolników w jej poszukiwaniu i zwalczaniu. W związku z tym Ministerstwo Rolnictwa i R.R. nakłada na wszystkich chłopów obowiązek dokładnego przeglądania upraw ziemniaczanych przynajmniej raz w tygodniu. (f)

50.000 w Nowej Południowej Walii MOSKWA (PAP). Jak donosi agencja TASS z Sydney, pod apelem sztokholmskim podpisał się w Australii 50 tysięcy osób. Począwszy od 30 lipca w stanie australijskim Nowej Walii Południowej rozpoczął się tydzień akcji o zakaz bomby atomowej. (f)

240.000 w Holandii HAGA (PAP). Akcja zbierania podpisów pod apelem sztokholmskim rozwija się pomyślnie. Do dnia 30 lipca w całym kraju zebrano 238.667 podpisów pod apelem domagającym się bezwzględnego zakazu broni atomowej. (f)

Składając podpisy pod apelem sztokholmskim robotnicy i chłopcy holenderscy podpisują rezolucję protestującą przeciwko agresji amerykańskiej w Korei.

WZROST PRZEMYSŁU BUDOWY MASZYN

Przemysł budowy maszyn dźwignią przebudowy naszej gospodarki

Liczby Planu 6-letniego

Gdybyśmy całą produkcję obrabiarek 1949 roku, chcieli rzucić na kompletne wyposażenie nowych dużych fabryk metalowych...

Przed przemysłem budowy maszyn stają jednak poważne zadania nie tylko pod względem ilościowym wzrostu. Przemysł ten bowiem, aby móc zrekonstruować na nowo podstawię techniczną...

Pracownicy innych gałęzi przemysłu, nieustannie walczą z zmniejszaniem kosztów własnej produkcji, o oszczędność, o stały wzrost wydajności pracy...

Wzrost bowiem produkcji obrabiarek w Planie 6-letnim jest 3-krotny pod względem ilości i 4-krotny pod względem tonażu...

Cóż to znaczy? Znaczy to, że nasz przemysł budowy maszyn musi zacząć produkować maszyny i urządzenia, dotąd w kraju niewytwarzane...

Dwulata stawiła sobie za cel osiągnięcie z końcem br. 81 proc. poziomu produkcji roku 1936 - ostatniego roku, w którym gospodarka hitlerowskich Niemiec miała jeszcze pokojowy charakter...

Przebieg przebudowy naszego przemysłu budowy maszyn musi być jak najszerszy na nowoczesne, produkujące technicznie - technicznie radzieckiej.

Znaczy to, że nasz przemysł budowy maszyn musi stworzyć techniczne podstawy dla społecznej przebudowy wsi polskiej, a więc - zwiększyć produkcję traktorów, maszyn i narzędzi rolniczych.

Wskaznik wzrostu naszego przemysłu budowy maszyn w Planie 6-letnim - 364, znacznie podnieśli znaczenie tego przemysłu w całokształcie polskiej produkcji przemysłowej.

Dla wszystkich gałęzi przemysłu budowy maszyn, Plan 6-letni przewiduje zatem najwyższe tempo rozwoju.

Znaczy to wreszcie, że robotnicy, technicy i inżynierowie naszego przemysłu budowy maszyn muszą tak, jak i

Wszystkie osiągnięcia stanowią dopiero start. Z tej bazy rozpoczyna się pięcioletnia. Podczas gdy dwulata stawiła sobie za cel osiągnięcie produkcji czasów pokoju w tej części Niemiec - celem pięcioletnia są bardzo poważne strukturalne przemiany w gospodarce Niemiec...

Wskaznik wzrostu tego przemysłu w Planie 6-letnim wynosi 364. W 1955 r. produkcja przemysłu budowy maszyn będzie 7-krotnie wyższa od produkcji tego przemysłu w Polsce przedwojennej - w 1938 r.

Po III Kongresie SED (III)

Pięcioletnia wspaniałych zamierzeń

Stanisław Brodzki

Gdy z początkiem roku 1949 siły demokratyczne Niemiec z SED na czele przystąpiły do realizacji planu dwuletniego - mało było ludzi, poza aktywnym partijnym, którzy wierzyli w możliwość osiągnięcia określonych celów...

lecz również i z politycznego punktu widzenia i to nie tylko dla Niemiec, ale i dla całego układu sił w Europie. Po pierwsze plan ten wskazuje jedyną realną drogę przystąpienia do wspólnoty międzynarodowej...

W ten sposób pięcioletnia staje się potężnym narzędziem walki o zjednoczenie Niemiec. Wskazuje ona klasie robotniczej drogę do dobrobytu, pokazując opozycję wyjście z kryzysu...

Przez długie dziesięciolecie przemysł budowy maszyn w Niemczech, zatrutym socjaldemokratycznym ja dem i wyzuta z świadomości klasowej przed hitlerowską trucizną, służyła za mięso armatnie międzyimperialistycznym i rodnym imperializmowi.

Teraz po raz pierwszy w dziejach Niemiec powstały warunki, kiedy cały ten poważny potencjał przemysłowy i całe to bogactwo kwalifikowanych kadr ludzkich stoi w służbie pokoju.

Po drugie - pięcioletnia ta ma duże znaczenie międzynarodowe. Utrwała ona i umacnia demokratyczny ustój w Republice, będąc gwarancją przed odrodzeniem w tej części Niemiec imperializmu i zaporą przeciwko odrodzeniu w zachodniej części Niemiec imperializmowi.

Przez długie dziesięciolecie przemysł budowy maszyn w Niemczech, zatrutym socjaldemokratycznym ja dem i wyzuta z świadomości klasowej przed hitlerowską trucizną, służyła za mięso armatnie międzyimperialistycznym i rodnym imperializmowi.

Teraz po raz pierwszy w dziejach Niemiec powstały warunki, kiedy cały ten poważny potencjał przemysłowy i całe to bogactwo kwalifikowanych kadr ludzkich stoi w służbie pokoju.

Pracownicy innych gałęzi przemysłu, nieustannie walczą z zmniejszaniem kosztów własnej produkcji, o oszczędność, o stały wzrost wydajności pracy i maszyn - aby sprawniej i lepiej wykonać zadania, jakie przed nimi stoją.

Pięcioletnia natomiast zmierza przede wszystkim do zabezpieczenia interesów narodowych Niemiec demokratycznych, do podniesienia poziomu życia ludności. Pięcioletnia dąży nie tylko do gospodarczego, lecz również i do politycznego punktu widzenia i to nie tylko dla Niemiec, ale i dla całego układu sił w Europie.

Niemcy między Odrą a Łabą - obecny obszar Demokratycznej Republiki - były stosunkowo najmniej uprzemysłowione części kraju, jeśli nie liczyć Bawarii. Istniał tu wprawdzie przemysł lekki - tekstylny, rozwinęły się też przemysł elektrotechniczny i precyzyjny - ale w porównaniu z gigantami Rury stopień rozwoju przemysłowego był niski.

Dzięki tym sukcesom dwulatk mogła nastąpić bardzo poważna podwyżka stopy życiowej najszerzych mas ludności. Zostały znacznie zwiększone kartkowe przydziały żywnościowe, a także zwykły nastąpił wzrost cen towarów.

Wszystkie osiągnięcia stanowią dopiero start. Z tej bazy rozpoczyna się pięcioletnia. Podczas gdy dwulata stawiła sobie za cel osiągnięcie produkcji czasów pokoju w tej części Niemiec - celem pięcioletnia są bardzo poważne strukturalne przemiany w gospodarce Niemiec...

Pracownicy innych gałęzi przemysłu, nieustannie walczą z zmniejszaniem kosztów własnej produkcji, o oszczędność, o stały wzrost wydajności pracy i maszyn - aby sprawniej i lepiej wykonać zadania, jakie przed nimi stoją.

Pracownicy innych gałęzi przemysłu, nieustannie walczą z zmniejszaniem kosztów własnej produkcji, o oszczędność, o stały wzrost wydajności pracy i maszyn - aby sprawniej i lepiej wykonać zadania, jakie przed nimi stoją.

Spółdzielnia produkcyjna w Kani wprowadza system Wiliamsa

Roman Juryś

O systemie trawopolnym Wiliamsa mówił przewodniczący spółdzielni produkcyjnej w Kani Jerzy Bojman. Wypowiedź wygłosił na spotkaniu z członkami i pracownikami, które odbyło się w sali Miejskiej Rady Narodowej...

W kilka dni po naradzie byłem w Kani. I tu, na biurku tow. Bojmana leżała książka pt. "Trawopolny system rolnictwa" Awajama, wydana przez PIWR. W tym rozmyśle przewodniczący sięgnął po nią, by udowodnić siedzącemu naprzeciwko przyjacielowi - agronomowi z POM-u - że system Wiliamsa nadaje się również dla ziemi żłtnej - kartoflanej, dla spółdzielni nastawionej na gospodarkę hodowlaną - zbożową i że można i należy zacząć go stosować już teraz.

W zeszłym roku, w pierwszych miesiącach istnienia spółdzielni produkcyjnej, pomiędzy ludziami z Kani i z sąsiedniej wsi mur wzajemnej niezufności. Ludzie spółdzielni nie znali się. Pozostawali tamtych ich twarzą własną losowi. "Sami przyjdą" - mówili.

W jednym z ostatnich numerów londyńskiego dziennika konserwatywnego "Daily Telegraph" ukazał się artykuł, nawołujący do wciągnięcia Hiszpanii na pełnoprawnego członka atlantyckiego bloku.

W wyniku dyskusji agronom zgodził się na decyzję zarządu spółdzielni, zapakował do torbki mapkę ziem spółdzielni, by w ciągu najbliższych dni przygotować dokładnie opracowany plan zasiewów jesiennych bieżącego roku, jako pierwszego roku w historii istnienia spółdzielni.

W kilka dni po naradzie byłem w Kani. I tu, na biurku tow. Bojmana leżała książka pt. "Trawopolny system rolnictwa" Awajama, wydana przez PIWR. W tym rozmyśle przewodniczący sięgnął po nią, by udowodnić siedzącemu naprzeciwko przyjacielowi - agronomowi z POM-u - że system Wiliamsa nadaje się również dla ziemi żłtnej - kartoflanej, dla spółdzielni nastawionej na gospodarkę hodowlaną - zbożową i że można i należy zacząć go stosować już teraz.

W wyniku dyskusji agronom zgodził się na decyzję zarządu spółdzielni, zapakował do torbki mapkę ziem spółdzielni, by w ciągu najbliższych dni przygotować dokładnie opracowany plan zasiewów jesiennych bieżącego roku, jako pierwszego roku w historii istnienia spółdzielni.

W wyniku dyskusji agronom zgodził się na decyzję zarządu spółdzielni, zapakował do torbki mapkę ziem spółdzielni, by w ciągu najbliższych dni przygotować dokładnie opracowany plan zasiewów jesiennych bieżącego roku, jako pierwszego roku w historii istnienia spółdzielni.

Marszałkowska Dzielnica Mieszkaniowa - początek budowy centrum socjalistycznej Warszawy

Inż. arch. Józef Sigalin

Kierownik projektu Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej

Na przełomie dla budowy Warszawy i Konferencji Warszawskiej organizacji partyjnej, w lipcu ubiegłego roku, towarzyszył Prezydent Bierut jasno i wyraźnie postawił przed całą 80-tysięczną warszawską organizacją partyjną zadanie, jakie ma ona do wypełnienia w związku z realizacją Planu 6-letniego, planu budownictwa w Warszawie.

zentyjnego ośrodka handlu socjalistycznego, który obsłuży nie tylko masę ludności Warszawy, ale również przyjeżdżających z całego kraju do swojej stolicy. Będzie to nie tylko miejsce wielkich, nowoczesnych sklepów, o wiarni, restauracji, barów - oświetlonych wnętrz, wystaw i nieowów, ale będzie to również tradycyjny szlak kin, teatrów, klubów.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Wielkie zadanie nie są oczywiście oderwane od całości budownictwa warszawskiego. Są jego wynikiem, i siłą napędową jedności. Są wynikiem masowego ruchu współzawodniczenia pracy i racjonalizatorstwa, nowych metod szybkościowych i potokowego budowania.

Tow. Krygier przekazuje ostatnie uwagi o stanie maszyny tow. Czapczykowi, który obejmuje służbę na parowozie. (do artykułu obok).

Foto W. Suchecka

Zespołowa praca dała im zwycięstwo

Wanda Suchecka

— Uwaga, uwaga! Pociąg poślizgnął się na torze przy peronie II-gim. Powtarzam... Świat lokomotywy zagusza dalsze słońce.

Z parowozu PM 2-5 wychodzi maszynista Krygier i przekazuje go Czapczykowi. Krótki raport tego dnia jest inny, niż zwykle. Załoga parowozu realizuje zobowiązanie: 180 tys. km bez mycia kotła i napraw bieżących, przy przeciętnym dobowym przebiegu 672 km.

Jeszcze uważniej trzeba konserwować maszynę i przegladac parowóz, bardziej dokładnie informować towarzyszy o bieżącym stanie parowozu.

— Ławniki w porządku, kilny osłowe i panewki dociągnięte, dmuchawka mi się tylko oberwała — szybko informuje Krygier — ale ją naprawiłem i wszystko jest dobrze.

Pociąg rusza. Przez okno parowozu widać Czapczyka.

— A na panewkę krzyżową uważaj! — rzuca Krygier, chcąc przekrzywić świst parowozu.

stanowiła pracownika umyślnego dyspozytora — z powrotem na parowóz, zrozumiano go i nie oponowano. Władom było to wszystkim, że ten doświadczony, stary kolejarz, który od 1919 r. prowadzi maszynę, nie usiedzi na żadnym innym miejscu.

Czapczyk zabrał się ostro do roboty i nie ustępował, mimo, a może właśnie dlatego, że parowozy były zniszczone. Wiedział, że trzeba w jak najkrótszym czasie odbudować i naprawić zniszczenia z okresu wojny.

Wraz ze swym kolegą Krygierem, którego nadal jeszcze z parowozem w Zbąszczy, zaczął obsługiwać parowóz PM 2-23. I już wtedy rozpoczęła się walka o zwiększenie dobowego przebiegu, który wynosił wówczas 200 — 250 km, o oszczędność na paliwie, o lepszą konserwację maszyny. Walka ta połączona była z każdym miesiącem, z każdym rokiem.

Zobowiązanie nie przyszło łatwo

— Widzicie — mówił we wrześniu 1949 r. do Krygiera i Swarcza z zapalem Czapczyk — gdyby zastosować „sodafor” (środek, zmniejszający wodę) przy obsłudze naszych parowozów...

zów za przykładem maszynistów radzieckich, o których opowiadał nam tow. Milewski, gdybyśmy zaczęli naprawdę codziennie, będąc dbać o parowóz, powiększyłbyśmy jego przebieg między plukaniem kotła i mielibyśmy tysiące złotych oszczędności.

— Dotychczas parowóz bez mycia kotła przejeżdża 8 do 10 tys. km, może uda się więcej... Myśleli, kombinowali, wahali się, ale w końcu przyzwyczajeni do starych form pracy, lek przed powierzeniem zobowiązania, zwyciężyła świadomość, że zastosowanie „sodaforu” przy obsłudze parowozu, że należyta dbałość i konserwacja najmniejszej nawet części maszyny, to miliony złotych oszczędności, to dodatkowe tysiące kilometrów, które dzięki zwiększeniu przebiegu remontowego i między plukaniem kotła, przedzie parowóz.

Zaczął wspólnie obliczać. Dotychczas odstawiano parowóz do przemycia kotła 4 razy w miesiącu, na co potrzebna była 64 robocizny — godzin, do ponownego rozpalenia paleniska po jego wgaszeniu i 1 tona węgla, łącznie więc 4 tony. A co najważniejsze — można zwiększyć wykorzystanie parowozu w miesiącu.

Trójka czołowych maszynistów bydgoskich nie poprzestała na dotychczasowych osiągnięciach i postanowiła dla uczczenia Święta Odrodzenia powiększyć swoje zobowiązanie — przejechać 180 tys. km bez mycia kotła i napraw bieżących.

22 lipca — Czapczyk, Swarcz i Krygier wykonali swe zobowiązanie, przyniosąc naszej gospodarce narodowej ok. 9 mil. złotych oszczędności.

Ta trójka, rozumiejących socjalistyczny styl pracy, ludzi zapoczątkowała w dziedzinie naszego kolejniwa wielki przełom, krusząc utarte i ustalone normy techniczne w zakresie eksploatacji i obsługi parowozu.

Czyn bydgoskich maszynistów nie był jednorazowym zrywem. Te 9 mil. zł oszczędności wypełniła długa droga — początkowo niewiara we własne siły, przełamanie jej, a potem — uciążliwe studia w laboratorium, stałe podnoszenie swych wiadomości technicznych — a przede wszystkim nowy styl pracy kolektywnej, opartej na wzajemnym zaufaniu, na umiłowaniu zawodu i słuszności sprawy.

Ruch racjonalizatorski przyspiesza budowę Nowej Huty

Pracownicy Państw. Przedsiębiorstwa Robotów Komunikacyjnych Nr 3 — jednego z wielu przedsiębiorstw zatrudnionych przy budowie Nowej Huty — założyli ostatnio klub racjonalizatorów, który już w pierwszym miesiącu wykazał ożywioną działalność.

Klub ma na celu usprawnienie prac związanych z budową nowej drogi, łączącej Nową Hutę z Krakowem. Na uwagę zasługują usprawnienia zgłoszone

przez: Piotra Kantora, Stanisława Dużyńskiego oraz Mariana Cwieka, w znacznym stopniu ulepszyły one działalność koparki „Mephisto” i pogłębiarki „Artisza” oraz przyczyniły się do zmniejszenia kosztów wydobywania ziemi.

Usprawnienia te przyspieszyły m. in. w znacznym stopniu wykonanie planu robót, związanego z budową miasta Nowa Huta oraz przyniosły znaczne oszczędności. (e)

3.771.000 zł premii otrzymali przodujący kolejarze Poznania

Za wydatną pracę oraz stosowanie ulepszeń metod pracy, Komitet Okręgowy Współzawodnictwa Pracy przy zarządzie ZKK w Poznaniu nadał ostatnio 1.175 pracownikom DOKP — Poznań — premii pieniężnych na kwotę 3.771.000 zł. 30 wybitnych przodowników pracy otrzymało odznaki „Przodownicy pracy”, a 13 racjonalizatorów odznaki „Racjonalizator produkcji”.

M. in. nagrodzony został Józef Gendera z Poznania, który wyróżniony został po 21. Gendera, pracownik ekspedycji towarowej w Poznaniu, dzięki doskonałej organizacji pracy

osiągnął średnio 160 proc. normy, a od czasu przystąpienia do współzawodnictwa długofalowego — norma jego wynosi 184 proc.

Feliks Jądrzak z Leszna nagrodzony został po raz 17-ty za wykonanie 178 proc. normy. Jądrzak wyróżnia się obowiązkowością i sumiennością pracy, przyczyniając się do podniesienia wydajności pracy wśród swych współtowarzyszy.

Wśród wyróżnionych racjonalizatorów znajduje się Edmund Chmara z parowozowni w Gnieźnie, który ulepszył produkcję części kotła parowozowego. (a)

Już 3.602 kandydatów zapisało się na uczelnie łódzkie

Na wyższe uczelnie w Łodzi zgłosiło się w pierwszym terminie zapisów 3.602 kandydatów, z czego ponad 1.900 — to dzieci robotników oraz mało i średniorolnych chłopów.

Największą liczbą podań (952) o przyjęcie wpłynęła do Akademii Medycznej.

Na Uniwersytecie Łódzki wpłynęło 903 podań. Największą jest frekwencja na wydziale matematycznym — przyszłym uczniom Uniwersytetu, na który złożono 344 zgłoszenia. Na Politechnikę Łódzką zapisało się 761 osób. Wydział włókienniczy też uśrednił zwiększył liczbę miejsc trzyniętrotnie w porównaniu z ub. rokiem akademickim. Do Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Łodzi wpłynęło 335 podań, do Państwowej Wyższej Szkoły Ekonomicznej 461 podań, do czterech łódzkich uczelni artystycznych: Państwowej Wyższej Szkoły Aktorskiej, Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej i Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych zapisało się łącznie 187 osób.

Wszystkie wyższe uczelnie łódzkie wprowadziły ułatwienia przy zapisach dla kandydatów, odbywających obecnie służbę w brygadach „SP”.

Drugi okres zapisów na uczelnie wyższe w Łodzi trwać będzie od 1 do 10 sierpnia. (a)

Jorge Amado

ALBANIA RADOSNA

Teraz na pewno zrozumiecie, dlaczego ten pociąg na pierwszych szynach albańskich nasuwa myśl o postępie i o poezji. Dlaczego podróży tym pociągiem to nie tylko przenoszenie się z miejsca na miejsce — to jakby udział w uroczystości. Pociąg nie stracił jeszcze dla niektórych mieszkańców Albanii posmaku nowości. Wieści o nim podawano sobie z ust do ust — jeszcze dziś górale opuszczają swoje chaty, by przyrzec mu się z bliska, by się nim przejechać, co stanowi dla nich wielką i piękną przygodę. Teraz po moim wyjaśnieniu innym okiem spojrzycie na ten albański pociąg. Polubicie jazdę nim. Wagon wypełniają ludzie prości. Oczy ich błyszczą wzruszeniem. Są radośnie podnieceni, wychylają się z okien, aby lepiej przyjrzeć się mijanemu krajobrazowi. Widzicie dumę na twarzach maszynistów i palaczy, gdy mówią wam, że w ich małym kraju, gdzie panowało zacofanie, terror i obskurantyzm — buduje się nowe życie i że teraz każde zamierzenie jest osławiane dla ich narodu. Góry rozciągają się tunelami, błędną tory, technicy opanują skomplikowane maszyny: a przecież niedawno, ledwie przed czterema laty, rozpoczęto budowę kolei, nie pojmując jeszcze ani znaczenia tuneli, ani użyteczności maszyn. Nadeszła wolność, wiara w przyszłość i pewność, że socjalizm daje doł-obyt i szczęście.

pracy konstrukcyjnej w swojej ojczyźnie powiedział: „Nowe życie należy do naszej młodzieży, ona jest tego godna, ponieważ buduje to życie w poczcie czoła swoją inteligencją i swoim sercem”. Słowa to piękne i prawdziwe, jak ten pociąg ciągnący wagon pełne uśmiechniętych, wywołanych z nędzy feudalnego ustroju chłopów. Władza ludowa przyniosła im nie tylko postęp; władza ludowa dała im możliwość tworzenia tego postępu.

Samochód nasz mknie drogą w kierunku pól naftowych Kusowa. Przez pewien czas jedziemy równoległe z pociągiem. Chłopi z okien wymachują ku nam kolorowymi chusteczkami, gestem przyjaznego pozdrowienia. Słyszymy ich pełne zadowolenia okrzyki. Mijamy stację. Wygląda jak male miasteczko w dzień odpustu. Lokomotywa gwiżdże na zakręcie. Chustki powiewają w oknach. Poezja podróży tym pociągiem, poezja nowego życia, plomienna i nieśmiertelna poezja budowy socjalizmu.

CZŁOWIEK OPANOWAŁ MASZYNĘ

W pobliżu Tirany powstaje miasto przemysłowe. Tu właśnie znajduje się fabryka „Enver”, produkująca części maszyn. Tu zakłada się wielki kombinat tekstylny, nazwany imieniem Stalina. Szybko rosną budynki, w których niezadługo zostaną zainstalowane ma-

Turystyka w Planie 6-letnim

Na plenarnym posiedzeniu Rady Turystycznej przy Ministerstwie Komunikacji zapadła uchwała, która wypływa z sposobu decydującą na kształtowanie się ruchu turystycznego w Polsce. Zebrani przedstawiciele Polskiego Towarzystwa Turystyki i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego postanowili połączyć te dwie organizacje oraz inne pokrewne (Liga Ochrony Przyrody, towarzystwa i związki miłośników ziemi i zwierząt, instytuty ludoznawcze i związki turystyczne) w jedną masową organizację pod nazwą „Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze”.

Jednolitą, nową strukturą organizacyjną, wiążącą Towarzystwo z masowymi organizacjami społecznymi, stworzy pomysłowe warunki realizacji podstawowych założeń masowości turystyki, planowego szkolenia kadr i zasilenia ich świeżymi siłami, przede wszystkim spośród młodzieży, kierowanej przez ZMP.

Znikną więc rozbieżności w kierowaniu ogólnym ruchem turystycznym, wywołane nie skoordynowaną często działalnością różnych towarzystw, odnawiają się kadry przewodników, staną na właściwym poziomie wydawnictwa turystyczno-krajoznawcze.

Ruch turystyczny, kierowany przez jedną komórkę organizacyjną, można było ująć w ramy konkretnego, ogólnopolskiego planu i taki plan stworzono.

Ciekawie zapowiada się sześciolletni plan inwestycji turystycznych, które zamakają się sumą 6.168 mil. zł.

Największy procent kredytów (1.805 mil. zł) przewidziano na budowę tzw. domów turysty, niezbędnych w większych miastach, szczególnie zaś w Warszawie, do której przyjeżdża niekiedy do 30 tys. turystów dziennie.

Domy turysty, zawierające co najmniej 500 miejsc sypialnych i urządzenia tzw. hotelu dziennego, w dużej mierze zaradzą brakiem w tej dziedzinie.

Plan 6-letni przewiduje budowę 2 domów turysty w Warszawie oraz po jednym w Gdyni, Krakowie, Zakopanem i Katowicach.

Drugą co do wielkości pozycją w inwestycyjnym planie turystycznym są wydatki na rozbudowę burs turystycznych, schronisk i stanic. Do ważniejszych inwestycji należy tu budowa dwóch domów wycieczkowych (w Płocku na 150 łóżek i w Rucianach, nad jeziorami mazurskimi, na 300 łóżek), schroniska w Szwajcarii Kaszubskiej nad jeziorom Wdzydzona, na szczytach Babel Góry, na Prechylcu, nad Morskim Okiem oraz w Skarżysku nad zalewami jeziorom przy zaporce.

Wyciągi krzesełkowe i kolej dla dzieci

Popularna kolejka linowa na Kasprowo zdobyła groźnych konkurentów w postaci najbardziej nowoczesnych górskich wyciągów krzesełkowych. Turystyka nasza wzbogaci się o wyciągi z krzesełkami na 2 ośrody w Szynszelcu, Karpaczu, Krokwi, Skrzynnem, kuracjusze w Rabce otrzymają wyciąg

z bankami zamkniętymi, narciarze i doświadczeni turyści pojedyncze krzesełka kolejki w Dolinie Chochołowskiej. Planuje się także budowę nowego wyciągu krzesełkowego z Hall Gasienicowej, który zastąpi dawny i przestarzały wyciąg szlaniowy na zboczu Kasprowego.

Zwrócono wielką uwagę na odpowiednie urządzenie ośrodków wycieczkowych w pobliżu wielkich miast, gdzie ich mieszkańcy mogliby wygodnie odpocząć w niedzielę czy święta. Szczególnie wielkie inwestycje przewidziano w Kampinosie — idealnym ośrodku week-endowym dla ludności stolicy, a zwłaszcza dla młodzieży. Poza budowę domów wycieczkowych, basenów pływackich, boisk sportowych itp. planuje się tu urządzenie wozem Związek Radziecki, Węgier, Rumunów i Bułgarii — wąskotorowej kolei, obsługiwanej przez młodzież.

Wszystkie te inwestycje, zwiększenie ilości sprzętu turystycznego i środków lokomocji przyznają się do wzrostu masowego ruchu turystycznego, do korytowania z niego przez najszersze masy pracujące. Władcy opieką nad ruchem turystycznym i jego popularyzacją, co jest jednym z głównych zadań nowopowstałego Towarzystwa, zdobyte turystyce i krajoznawstwu tysiące nowych zwolenników. (ra)

urządzone, rezydencje ich właścicieli. W pobliżu fabryki można znaleźć tylko wygłodzonych ludzi i przygnębłą ubóstwem budę, w których gnieźdzą się liczne rodziny. W krajach demokracji ludowej za przykład służy tu, co dzieje się w Związku Radzieckim — fabryka jest częścią wspaniałej całości architektonicznej, na którą składają się szkoły, żłobki, domy wypoczynkowe, kluby, domy kultury, biblioteki, wygodne mieszkania robotnicze, sklepy, ogródki dziecięce, teatr i kino. Z wysokości wznoszących murów fabryki albańskiej rozglądam się po okolicy, słuchając wyjaśnień inżyniera: w tym wielkim gmachu będzie szkoła; w tamtym bardziej oddalonym — klub i dom kultury; a tam — cały kompleks domów — to mieszkalne bloki robotnicze.

Na chwilę zamykam oczy i widzę na tej pustej do niedawna przestrzeni robotnicze miasto jutra, gwarne, pełne dziecięcego śmiechu i szczeblotu w ogrodkach i zieleńcach. W bibliotekach widzę ludzi dojrzałych, którzy wczoraj jeszcze nie umieli czytać, a dziś wypoczywają kąpiąc, by zdobyć przy ich pomocy wiedzę i zapoznać się z osiągnięciami kultury. Stąd, z wysokości filarów i murów w części tylko mogę dojrzeć tę jasną przyszłość.

Zastanawiam się nad znaczeniem, jakie posiada istnienie Związku Radzieckiego dla krajów demokracji ludowej, dla te małego narodu albańskiego. Dochodzą tu do mnie pieśni i dźwięki, które słyszałem w brygadzie. Wśród tych obcych mi dźwięków chwytam tylko jedno słowo, które jest mi znane i bli-

skie. Imię Stalina. Wyjaśnij mi, że pieśń albańska mówi o nowych, szczęśliwych czasach i o wiedzności narodu dla najlepszego przyjaciela — Stalina. Niedaleko nas jakiś inżynier radziecki kierujący robotami z uśmiechem pełnym życzliwości i sympatii zwraca się do swych pomocników albańskich. Jest to mężczyzna silny, w średnim wieku. Jasne włosy gdzieś niedziedzie zaczynają siwieć. Tłumacz powtarza mi jego słowa: — Mówi, że to godne podziwu, jak łatwo ci ludzie przybyli z gór opalających technikę pracy... Niemalże z miejsca...

Dostrzegam przed sobą starego chłopca, ubranego w strój góralski. Pracuje jako murarz. Pod jego rękoma przywykli do uprawy ziemi, roślinie mur. Uśmiech rozjaśnia twarz radzieckiego inżyniera. Czuje, że wazy stko wokół — budowie i luźnie objęte jest przez jakieś wielkie gorące uczucie. Fała radości i przyjaźni płynie ku mnie od chłopca wznoszącego mury, od inżyniera radzieckiego, od robotników śpiewających na cześć Stalina, od tego całego świata, który wzrasta na moich oczach. Rozumiem, że to potężne uczucie w nas i dokoła — nieśnienie z sobą międzynarodowym proletariackim, braterską solidarność robotniczą, tak żywa, tak widoczna tu — na przedmieściu Tirany. Związek Radziecki bezinteresownie dopomaga narodowi albańskiemu w budowie wielkiej ojczyzny. „Związek Radziecki — dał nam wolność, dał nam zwycięstwo, a teraz daje nam światło i życie”.

Przy pomocy jednego traktora pracują dwa plugi

Próby dały doskonały wynik. Dwa plugi ciągnione jednym traktorem obraziły ziemie sześć- i trzy-metrowym pasem na głębokości przeszło 13 cm.

Nowe usprawnienie daje dużą oszczędność i znacznie przyspiesza orkę, gdyż przy pomocy jednego ciągnika zorać będzie można do ok. 12 ha dziennie. (a)

Przegląd prasy

Rozszerzyć ruch współzawodnictwa na wsi

Nie wahali się dłużej. W październiku 1949 r. trójka bydgoskich maszynistów postanowiła przejechać na parowozie PM2-5 90 tys. km bez plukania kotła i napraw bieżących.

W marcu br. Czapczyk, Krygier i Swarcz wraz z pomocnikami zameldowali, że — dzięki przedsięwzięciu dobowego przebiegu parowozu i przedłużeniu okresu między myciami kotła zoszczędził ok. 4 mln. zł”.

Zobowiązanie wykonali zwycięsko, bo czuwała nad nimi organizacja partyjna, służąc im radą i pomocą, bo pomagali im wszyscy — dyrekcja, laboranci, personel techniczny.

Zwyciężyli dzięki kolektywnej pracy i zaufaniu

— Dokonałymi tego, czego się podjęliśmy, dlatego jeszcze — powiedział Krygier — bo mamy najważniej do siebie głębokie zaufanie, bez którego nasza współpraca na pracę nie byłaby możliwa. Kiedy parowóz prowadził Czapczyk lub Swarcz, jestem spokojny, wiem, że nie się nie stanie. Każdy z nich żyje przecież tą maszyną tak jak ja.

22 lipca — Czapczyk, Swarcz i Krygier wykonali swe zobowiązanie, przyniosąc naszej gospodarce narodowej ok. 9 mil. złotych oszczędności.

Ta trójka, rozumiejących socjalistyczny styl pracy, ludzi zapoczątkowała w dziedzinie naszego kolejniwa wielki przełom, krusząc utarte i ustalone normy techniczne w zakresie eksploatacji i obsługi parowozu.

Czyn bydgoskich maszynistów nie był jednorazowym zrywem. Te 9 mil. zł oszczędności wypełniła długa droga — początkowo niewiara we własne siły, przełamanie jej, a potem — uciążliwe studia w laboratorium, stałe podnoszenie swych wiadomości technicznych — a przede wszystkim nowy styl pracy kolektywnej, opartej na wzajemnym zaufaniu, na umiłowaniu zawodu i słuszności sprawy.

Współzawodnictwo w rolnictwie rozpoczęło się najpierw wśród robotników rolnych w PGR-ach oraz w spółdzielniach produkcyjnych, natomiast nie słychać było o współzawodnictwie w gospodarstwach chłopskich. W Poznańskim współzawodnictwo między chłopami na indywidualnych gospodarstwach rozpoczęło się w okresie wiosennej akcji siewnej w roku 1949. Jak donosi „Gazeta Poznańska” (Nr 204) w Poznańsku:

„Otoczony opieką partii ruch współzawodnictwa na wsi warstwy coraz bardziej. Do współzawodnictwa o terminową realizację planu produkcji gruntowej i FOR stają chłopcy i powiatów woj. poznańskiego. Do współzawodnictwa wzywa gromada — gromadę w Jesiennej akcji siewnej, następnie zaś w akcji skupu zboża. Na czoło zwycięzców wybijają się takie gromady, jak Kamieniec w pow. kościańskim, Nowy Dwór w pow. nowotojskim, dalej — chłopci powiatów Kościan, Leszno, Gostynin, Ostrowo i wiele, wiele innych.”

Rok bieżący stał się przełomowym na odcinku współzawodnictwa między gospodarzami w woj. poznańskim:

„Ruch współzawodnictwa objął w tym roku wszystkie gminy naszego województwa, udział bierze 1409 grup domowych i producentów — razem 217.000 chłopów i chłopek. Liczba uczestników współzawodnictwa na wsi, która w stosunku do roku ubiegłego wzrosła o przeszło 60 procent daje najlepszą świadectwo temu, że wśród podsta wowej masy chłopiejskiej narasta świadomość socjalistycznego stosunku do swych form gospodarstwa i roli, że chłop spółdzielnie, jak również mało i średniorolny gospodarz indywidualnie czuje się współgospodarzem odpowiedzialnym za los kraju.”

W rocznicę Święta Odrodzenia z lipca, wycieczki ruchu współzawodnictwa w woj. poznańskim, nagrodzeni dyplomami, oraz wartościowymi nagrodami. Zwycięskie zespoły hodowlane, plantatorów, racjonalizatorów, kierownicy grup i chłopci przewodnicy otrzymali w nagrodę 1339 dyplomów, 73 aptekiet weterynaryjne, 36 książek oszczędnościowych i nagrody w postaci gotówki na łączną sumę jednego miliona złotych.”

„Gazeta Krakowska” (Nr. 205) wskazuje, że najsprawniej przebiegały w Krakowskim żniwa (śm tam one już na ukończeniu) w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych, dzięki zastosowa-

niu mechanizacji oraz socjalistycznego współzawodnictwa.

„Ale nie wszędzie współzawodnictwo rozwinęło się w należytych warunkach. Tak np.:

„W PGR w Okocimiu utworzono na naradzie przysiężników 15-tych grup, które miały ze sobą współpracować. Akcja ta jednak już po kilku dniach stanęła na ciele, w braku kontroli wójtów i pochwały, realizacja brygad samych sobie. Wobec tego brzygdziec Jan Korński i Jan Zach przystąpili do współzawodnictwa indywidualnego, co także z wszystkim takich ambitnych robotników jak ob. Antoni Baran, Jan Szzydowski i innych przyniosło znaczne przyspieszenie żniwa. Ale do ogólnego dobrego czynu przystąpił się i Janusz Szp. z Okocimia (18 junakodników) oraz pracownicy biurowi PRN, członkinie Ligi Kobiet i ZMP-owcy z Brzeska. Ta pomoc junaków, pomoc pracowników z Brzeska, po bliźniaczym miastu ze wsi, której wartość z punktu widzenia klasowego i politycznego jest godna uznania i pochwały, miała jeden nakw w wypadku zastąpić pełny zryw żniwa. Dałaby ona przecież ze siebie o wiele więcej, gdyby konsekwentnie doprowadzono do końca zaplanowane współzawodnictwo zespołowe.”

Zapoczątkowane między powiatami współzawodnictwo przyniosło dobre rezultaty również w pracach żniwnych na gospodarstwach indywidualnych. W Krakowskim inicjatywę do współzawodnictwa międzypowiatowego podjęła Powiatowa Rada Narodowa w Limanowej, wprowadzając:

„system kwitowania świadczeń pomocy sąsiedzkiej przez korespondencję z niej chłopów małorolnych i średniorolnych. Potwierdza się także dołączenie do gromadkich planów pomocy sąsiedzkiej, co w każdej chwili umożliwia stwierdzenie stanu realizowania planów. W pow. limanowskim rozplakowano we wszystkich gromadach odsew-instrukcję, wskazującą rolnikom sposoby korekty na pomocy sąsiedzkiej i ośrodków maszynowych, sposoby walki z wyzyskiem bogaczy wiejskich.”

Wkrótce rozpoczynają się przygotowania do jesiennej akcji siewnej — zastosoanie dotychczasowych doświadczeń współzawodnictwa zarówno w spółdzielniach produkcyjnych, PGR-ach jak i w gospodarstwach indywidualnych, przyczyni się do lepszego i sprawniejszego przeprowadzenia tych swów.

Wiadomości sportowe

Lekkoatleci ZSRR prowadzą w meczu z Węgrami

Po pierwszym dniu mekocypanstowych zawodów lekkoatletycznych ZSRR — Węgry, odbywających się na stadionie Dynamo w Moskwie, lekkoatleci radzieccy prowadzą 12076 pkt.

Strzeleckie mistrzostwa Polski

W Szczytnie zakończył się pierwszy mecz mistrzostwa w strzelaniu w najcięższej konkurencji mistrzostwa — w strzelaniu do ruchliwego celu. Wycieczka z Szczytny mistrzostwa świata Kleszkowo Warszawa — 250 pkt., drugie miejsce zajęli Zelenhiera Warszawa 255 pkt. Trzeci — Łyszkowski Łódź — 254 pkt. Na czwartym miejscu znalazł się najmłodszy uczestnik mistrzostwa Zajączkowski Warszawa — 253 pkt. W najcięższej obszarzonej konkurencji — w strzelaniu z karabinu wojskowego tytuł mistrza Polski zdobył Dukiewicz Gwardia-Olsztyn 418 pkt. przed Matuszkim CWKS 437 i Migosem CWKS 430 pkt. Drugim w strzelaniu z karabinu wojskowego zwyciężył CWKS — 172 pkt.

Kurkowska-Spychajłowa czwarta w luczniczych mistrzostwach świata

W niedzielę 30 bm. zakończył się w Kopenhadze lucznicze mistrzostwa świata. Zwycięzczą drużynowym mistrzostwa została Finlandia osiągając 7.600 punktów. W konkurencji mieszanej zwyciężyła Dania — 8.338 punktów.

W konkurencji kobiecej pierwsze miejsce zajęła Lee (USA) — 3.884 punkty, drugie — Richards (USA) — 3.818 punktów, trzecie — Windahl (Szwecja) — 3.788 punktów, czwarta była Kurkowska — Spychajłowa (Polska) — 3.785 punktów.

Szwecja zwyciężyła strefy europejskiej Pucharu Davisa

Szwecja wygrała linowe spotkanie strefy europejskiej o Puchar Davisa, dzięki prowadzeniu w drugim dniu meczu z Danią 3:0.

Tabela rozgrywek ligowych

	pkt. st. br.
1. Związkowiec Kraków	17 27:12
2. Unia Rich	17 27:14
3. Gwardia Kraków	16 22:12
4. CWKS	15 23:13
5. Włókniarz Łódź	13 24:30
6. Górnik Radlin	12 18:15
7. Kolejarz Warszawa	12 22:15
8. Ognio Kraków	11 18:16
9. Kolejarz Poznań	10 19:16
10. Górnik Bytom	9 16:33
11. Budowlani Chorzów	8 11:18
12. Związkowiec Poznań	4 10:34

Skonecki i Asboth finalistami mistrzostw Polski

Miedziane rozgrywki tenisowe o Międzynarodowe Mistrzostwo Polski zostały przerwane przed padającą deszczem. Zdolano jedynie rozegrać 3 półfinały w grze pojedynczej mężczyzn i w grze podwójnej mieszanej. Finałowe mecze w grze podwójnej mężczyzn zostały już wylosonowane. Zostali nimi, tak jak było do przewidzenia — dwaj odwieczni rywale Asboth i Ochmanowski.

Węgier spotkał się w półfinale z Rumunem Carulitem, którego lekko pokonał 6:1, 6:1, 6:2. Skonecki zmierzył z przeciwnikiem Adama (Węgry), z którym wygrał 6:2, 6:2. Węgier spotkał się w półfinale z Rumunem Carulitem, którego lekko pokonał 6:1, 6:1, 6:2. Skonecki zmierzył z przeciwnikiem Adama (Węgry), z którym wygrał 6:2, 6:2.

Znowu 2 rekordy pływackie Polski

Przywoleliśmy się już do tego, że na każdych większych zawodach pływackich, w których startują czołowi zawodnicy kadry reprezentacyjnej, powstają rekordy Polski. Tak też było w niedzielę, na pływalni stołecznej przy ul. Łazienkowskiej. Rozegrane tam zawody z udziałem kadry reprezentacyjnej, mimo niepomyślnych warunków atmosferycznych i zimnej wody, przyniosły znowu 2 rekordy Polski: na 800 m st. dow. i na 400 m st. klas. mężczyzn.

Pierwszy z rekordów ustanowił Szymonowski, który uzyskał czas 10:44. Drugi rekord ustanowił Dobrowolski — 6:02,8. Należy przy tym zaznaczyć, że na 400 m st. klas. oprócz Dobrowolskiego dwóch następnych zawodników, a więc Nikodemski i Kuklik uzyskali wyniki również lepsze od rekordów Polski.

CWKS — Związkowiec (Poznań) 3:0 (2:0)

Niedzielny mecz ligowy rozegrany w Warszawie na Stadionie im. WFP między Związkowcem i CWKS, a oznaczającym zwycię

Czytelnicy i korespondenci piszą

Młodzież ZAMP-owska buduje swoją uczelnię

W Kotowie położonym o 1,5 km od Olsztyna rozpoczęto budowę Wyższej Szkoły Rolniczej w której znajdzie pomieszczenie 5.200 studentów, oraz 400 pracowników umysłowych i administracyjnych.

Zle gospodaruje kierownictwo zespołu PGR Mikołowo

Znajduję się na Ziemiach Odzyskanych w PGR Mikołowo, zespół Kozy, pow. Stupsk, woj. Szczecińskie. Gospodarka tego zespołu pozostawia wiele do życzenia.

Zespół PGR w Wojnowicach pracuje dobrze

Zespół PGR w Wojnowicach pow. raciborskiego obejmujący 10 majątków, jest jednym z lepszych w powiecie i ma już przeszło 30 proc. pracy zwinnej poza sobą.

Należy się tym zainteresować

W dniu 18 bm. wyjechałem służbowo do gospodarstwa rolnego Kłusowice pow. Grójce. Wracając w dniu 17 bm. dowiedziałem się od miejscowego ludności, że ze wsi Wągora kursują do Warszawy autobusy P.K.S.

Odpowiedzi redakcji

Ob. W. Wasowski, Warszawa. O prawo do okularów po przystępnej cenie (niej więcej 100 zł) można nabyć w państwowych sklepach optyki przycygniętej w Warszawie, Bracka 23, Mazowiecka 11, lub Nowy Świat 13.

Akeja zbierania podpisów pod apelem sztokholmskim w Hiszpanii

„My, Hiszpanie, musimy stać w pierwszym szeregu bojowników o pokój” — stwierdza rezolucja grupy wybitnych działaczy hiszpańskich na emigracji w Argentynie.

Walcą wewnątrz Hiszpanii

Ale kampania zbierania podpisów pod apelem sztokholmskim nie ogranicza się tylko do Hiszpanów na emigracji. Kampania ta rozwija się w warunkach nieprawdopodobnego terroru również wewnątrz samej Hiszpanii.

Radziecki zakład pracy dba o podwyższenie kwalifikacji robotników

Ludzie radzieccy nie odczuwają trwogi o przyszłość. Robotnik radziecki ma nie tylko zapewnioną pracę, lecz również szerokie możliwości systematycznego podwyższania swych kwalifikacji.

Nowicjuszy otacza się stałą opieką

Co czeka w fabryce nowicjusza, który nie posiada żadnych kwalifikacji? Niezwłocznie powierza się go stałej opiece doświadczonych robotników.

Szeroka sieć szkół zawodowych dla młodzieży

Głównym źródłem, z którego do radzieckiej gospodarki narodowej napływają wykwalifikowani robotnicy, jest sieć szkół Ministerstwa Rezerwy Pracy ZSRR (szkoły przyfabryczne t.zw. FZO, rzemieślnicze, kolejowe i górnicze).

Węgierska kronika kulturalna

Na scenie budapeszteńskiej opery grany jest obecnie balet Wasilla Asafjewa „Ogień Parady”. Premiera baletu była wielkim świętem całego węgierskiego świata kulturalnego.

Węgierski balet w operze budapeszteńskiej

W początkach lipca bawiła w Bułgarię węgierska delegacja pracowników kultury w składzie: Ernő Mihaely — prezes Instytutu Współpracy z Zagranicą, Gabor Pulaš — zastępca przewodniczącego wydziału prasowego ministerstwa spraw zagranicznych i Tibor Vidos — kierownik wydziału młodzieżowego ministerstwa oświaty.

Nowości węgierskiej kinematografii

W Budapeszteńskiej Wtórni Filmowej realizowany jest nowy film z życia robotników fabryki Mavag p.t. „Tylko ze śpiewem piękne jest życie”.

Sieć stacji meteorologicznych

W ramach węgierskiego planu 5-letniego będzie zorganizowana sieć stacji meteorologicznych. Dotychczas oddano do użytku 6 takich stacji.

Geregyi Csiky na scenie teatru rozrywkowego

Geregyi Csiky był jednym z najwybitniejszych węgierskich dramatopisarzy ub stulecia. Pisał sztuki, w których w satyrycznej formie poruszał zagadnienia życia społecznego.

„Prawo o ucieczce”

Reżim frankistowski reaguje na walkę o pokój — wzmocnionym terrorem. „Mundo Obrero” donosi o wielu wypadkach aresztowań i dżandarmia stosuje masowo oślawione „prawo o ucieczce” (la ley de fuga).

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem. Niedawno do Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju nadeszły listy od kilku grupowań partyzanckich w Hiszpanii w sprawie apelu sztokholmskiego.

Wasz apel jest naszym apelem

„Wasz apel — czytamy w liście wspomnianego już ugrupowania aragońskiego — jest naszym apelem. Nasza walka o pokój — to walka przeciwko zbrodniczemu reżimowi frankistowskiemu, wspieranemu przez jezwę nowych panów — imperialistów amerykańskich.

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem. Niedawno do Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju nadeszły listy od kilku grupowań partyzanckich w Hiszpanii w sprawie apelu sztokholmskiego.

Ważny apel jest naszym apelem

„Wasz apel — czytamy w liście wspomnianego już ugrupowania aragońskiego — jest naszym apelem. Nasza walka o pokój — to walka przeciwko zbrodniczemu reżimowi frankistowskiemu, wspieranemu przez jezwę nowych panów — imperialistów amerykańskich.

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem. Niedawno do Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju nadeszły listy od kilku grupowań partyzanckich w Hiszpanii w sprawie apelu sztokholmskiego.

Ważny apel jest naszym apelem

„Wasz apel — czytamy w liście wspomnianego już ugrupowania aragońskiego — jest naszym apelem. Nasza walka o pokój — to walka przeciwko zbrodniczemu reżimowi frankistowskiemu, wspieranemu przez jezwę nowych panów — imperialistów amerykańskich.

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem. Niedawno do Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju nadeszły listy od kilku grupowań partyzanckich w Hiszpanii w sprawie apelu sztokholmskiego.

Ważny apel jest naszym apelem

„Wasz apel — czytamy w liście wspomnianego już ugrupowania aragońskiego — jest naszym apelem. Nasza walka o pokój — to walka przeciwko zbrodniczemu reżimowi frankistowskiemu, wspieranemu przez jezwę nowych panów — imperialistów amerykańskich.

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem

„Trebali” zaleca podpisywanie apelu pseudonimem. Niedawno do Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju nadeszły listy od kilku grupowań partyzanckich w Hiszpanii w sprawie apelu sztokholmskiego.

Leki dla bojowników o wolność Korei

Załoga fabryki lekarstw Asid-Serum w Berlinie powziela uchwałę o przekazaniu koreańskim bojownikom o wolność lekarstw wartości 5.000 mk. wyprodukowanych w godzinach nadliczbowych.

Na dzień Chińskiej Armii Ludowej

GDYBY NIE ONI... Ludzie z Kompartii nam pokazali jak się wykuwa Wolności Czyn, gdyby nie oni — nie komunizm, nie byłoby Chin!

Bo komunista swój naród kocha, nigdy mu serca lek nie oplata, zawsze niezłomny, nieustraszony, z uśmiechem łamie śmiertelny atak.

Żelazna wola ludzi z Kompartii to dla nas życia kryniczna woda, prosto jak strzała wiedzie do celu komunistyczna, ludowa droga.

Chleb dla prowincji już wyzwolonych z komunistycznych zwycięstw wyrasta, na tyłach frontu walczący partyzant, Wolność przybliży siotom i miastom.

Człowiek Kompartii jest sługą ludu i ostrym biczem dla wrogów sfory, on do wybaczeń zdradzieckim zbrodniom nigdy nie skory.

Ludzie z Kompartii nam pokazali jak się wykuwa Wolności Czyn, gdyby nie oni — nie komunizm, nie byłoby Chin!

VAN SUEBO Thumaczył Tadeusz Fangrat

Prapremiera polskiego filmu na Festiwalu Filmowym w Karlowych Warach

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNY LUDU”) 28 lipca odbyła się na V Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karlowych Warach premiera nowego polskiego filmu „Dwie brygady”.

Film ten zrealizowany na podstawie scenariusza Eugeniusza Cękańskiego i Krystyny Swinarskiej przez zespół studentów Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi pod kierunkiem profesora, reż. E. Cękańskiego, operatora Adolfa Forberta, opowiada o dziejach wystawienia na scenie polskiej sztuki czeskiego pisarza Vazka Kani „Brygada szlifierza Karhana”.

Film mówi o tym, jak robotnicy fabryki pomogli aktorom w znalezieniu nowego stylu inscenizacji i pracy w teatrze, jak jednocześnie treść sztuki pomaga klasie robotniczej w rozwiązywaniu aktualnych problemów ich pracy i życia.

Przedstawiając film na V MFF dyrektor programowy Filmu Polskiego tow. Tadeusz Kar-

owski podkreślił, że film „Dwie brygady”, którego pomysły przyniosła sztuka bratniego narodu czeskiego, jest dowodem jak wiele istnieje zagadnień jednako aktualnych we wszystkich krajach demokracji ludowej, gdzie kształtują się nowe stosunki między ludźmi, gdzie praca staje się sprawą honoru, a sztuka własnością całego narodu.

„Dwie brygady” — spotkały się z serdecznym przyjęciem ze strony uczestników Festiwalu, szczególnie ze strony filmowców czeskich. Postępowi krytycy filmowi podkreślali w szczególności walory ideologiczne filmu, jego ciekawą problematykę i oryginalny i interesujący sposób jej ujęcia.

Film „Dwie brygady” będzie demonstrowany również na festiwalach robotniczych, odbywających się w 10 miastach Czechosłowacji.

IRENA MERZ

Radziecka kronika kulturalna

FILM CHIŃSKI „CÓRKI CHIN” WCHODZI NA EKRANY RADZIECKIE

Na ekranach kin radzieckich ukazuje się w najbliższych dniach pierwszy film chiński pt. „Córki Chin”.

Film ten poświęcony jest bohaterce walce narodu chińskiego z interwencją japońskimi.

Film „Córki Chin” wyprodukowany został w roku 1949. Film reżyserował Lin Czi-fun i Dai Czan.

NOWE ODKRYCIA NA SCENIE ASTRONOMICZNEJ OBSERWATORIUM W STALINABADZIE

Dyrektor obserwatorium astronomicznego w Stalinabadzie — Sologajew dostrzegł 19 lipca br. w konstelacji Jaszczurki silny wybuch nowej gwiazdy, która po raz pierwszy ledwie dostrzeżona, pojawiła się na niebie w styczniu br. W ciągu jednej nocy błask nowej gwiazdy potęgował się i obecnie jest ona do widzenia w całym północnym półkuli.

Prace nad nowym filmem artystycznym „BITWA O WEGIEL”

W Zagłębiu Donieckim nakręca się zdjęcia do nowego radzieckiego filmu artystycznego p.t. „Bitwa o węgiel”.

Wiele scen nakręconych jest bezpośrednio w kopalniach. Scenariusz nowego filmu opracował znakomity pisarz radziecki, autor powieści „Dusze nieujarzmione” znany szerokim rzeszom czytelników polskich, laureat Nagrody Stalinowskiej — Borys Gorbатов oraz W. Aleksiejew.